

Nový Jeruzalém č. 12/2025

Zpravodaj pro 312. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Olešnici – ve čtvrtek 11. prosince 2025 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Černé hoře: V úterý 11. listopadu 2025 na mši svatě při pouti NJ bylo asi 100 věřících. Pán Bůh odplat' šesti kněžím za jejich službu při zpovídání a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry u lidí v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Damiána Škody při pouti Nový Jeruzalém v Černé Hoře:

Drazí bratři v kněžské službě, bratři jáhni, milí bratři a sestry,

jsme v tomto nádherném kostele, já poprvé v životě, proto jsem ho také nemohl najít, je trochu schovaný v boční ulici. **Scházíme se zde tento večer, abychom pro tento kraj vyprošovali více víry, obrácení.** Tak jako to Pán chce, když říká: „**Obráťte se a věřte evangeliu!**“ O to **obrácení prosíme každý den.** Začínáme už ráno, tím, že se obrátíme k Pánu, pozdvihneme oči k němu.

Když se snaží člověk **vést děti k Bohu a k modlitbě**, už od rána je vede k tomu, aby si vzpomněly na Pána. Proto je důležité, aby **hned, jak se člověk vzbudí** a sedne si na postel, začal se modlit zásvětnou modlitbu k Panně Marii. Aby svůj život dal do rukou Panny Marie a s ní kráčet životem. To bychom se měli stále učit: vkládat svůj život do rukou naší nebeské Matky, aby nás přiváděla k Ježíši. **Jak píše a říká sv. Grignon z Montfortu, je to nejkratší, nejjistější, nejbezpečnější cesta k našemu Pánu.**

Naslouchali jsme nádhernému Božímu Slovu – z knihy Moudrosti, které shrnuje **období, které prožíváme – dušičky.** Myslíme na své drahé zemřelé. V tyto dny chodíme na hřbitov, na mše svaté, abychom jim vyprošovali rychlejší přechod do nebe. **Abychom byli milosrdní, protože to je velký skutek milosrdenství.** Pomáhat těmto trpícím duším, aby už mohly prožívat věčnou blaženost u Boha, tu nesmrtelnost, o které mluví kniha Moudrosti. **Bůh stvořil člověka k nesmrtelnosti, aby byl navěky živ.** Udělal ho jako obraz vlastní přirozenosti, my jsme stvoření k obrazu Boha, ale ďáblou závistí přišla smrt na svět. Smrt je důsledek prvotního hříchu a té ďáblou závistí. Záviděl nám nesmrtelnost, tento život věčný. Ten, kdo se nevymaní z rukou ďábla a zůstane v jeho moci, se na věčný život může těšit. **Víte, kolik lidí dneska zapomnělo, že křest je obrovský dar. Je to základní a nejdůležitější svátost.** Tam se všechno rodí, tam začíná život křesťana. Kolik je kolem nás – i našich rodinách – dětí nepokřtěných. A potom, když někdo zemře, chtějí pohřeb z kostela, ale když není křest, není nic. **Vyprošujme, aby se dali do rukou Krista, vyprošujme více víry.**

To je úkol, tak jako o to prosil svatý Martin. Dneska zvlášť vzpomínáme tohoto velkého svěťce. Tento muž nebyl pokřtěn odmalička, známe ten jeho příběh, potom se stal katechumenem, a potom v jednom snu se mu zdálo, aby se vrátil z Francie do Panonie, **kde žili jeho rodiče, aby jim pomohl, on jejich syn, k obrácení.** Otec, jak nám to vypráví prameny, se žel neobrátil. Matka ano. Uvěřila v Boha, dala se pokřtít. Proto v žádném věku není pozdě. Prosit, vyprošovat, protože, ti, kdo žijí s Bohem – duše spravedlivých – jsou v Boží ruce. Právě do těchto Božích rukou směřuje celý náš život. *Těchto duší se nedotkne utrpení, jak ho zažíváme zde na zemi. Ti lidé, kteří žijí s Bohem, ti spravedliví, zdáli se být mrtví v očích druhých, těch pošetilých, dokonce pokládali za neštěstí jejich smrt, ale oni se nachází v pokoji, přebývají v pokoji. I když se lidem zdálo, že jsou trestáni, jejich naděje byla plná nesmrtelností. Právě touto nadějí oni kráčeli.*

Dnes jsem v Bučovicích ráno slavil s vojenskými veterány mši svatou. Byli tam generálové, vojíci a další hosté. Potom jsem byl pozván do kasáren, kde bylo zhruba tři sta vojáků na občerstvení. Seděl jsem vedle jednoho vojáka, který byl na misi a utrpěl těžké zranění na hlavě. **Ale to, co tento muž neztratil, i když nebyl křesťan, byla naděje.** Měl pevnou vůli, byl

sportovec, rok a půl prožil v kómatu. To, co mu pomohlo, byla rodina. Otec i matka. **Otec také říkal, že v té chvíli se poznali opravdoví přátelé.** Vzdálili se od nich lidé i z vlastní rodiny, a naopak získali nové přátele. Právě o tom je náš život. O těch, kteří se zdají jako přátelé, v nouzi poznáme, že skuteční přátelé nejsou. **V nouzi poznáš přítele.** Naopak, ten o kom si to nemyslíte, tak vás podrží, když přijde opravdová nouze. **To co je důležité, to je naděje nesmrtelnosti.** A tento muž byl hledající a byl vděčný za vojenské kaplany.

Nazýval je duchovními otci, nesmírně mu pomohli. Říkal: „**Žádný psycholog mně tak nepomohl, jako vojenský kaplan, kněz, který ke mně často přicházel. Rozmlouval se mnou.**“

A to je právě jeden z úkolů, který svatý Martin připomíná – **duchovní otcovství.** Začíná to od papeže, biskupů a nás kněží. **Abychom opravdu žili toto duchovní otcovství.** To, co od nás lidé očekávají, není konat velké věci, ale abychom byli **duchovními otci**, těm, kteří jsou nám svěřeni. Proto je důležité, abyste **se modlili za kněze, aby byli dobrými duchovními otci**, svatými kněžími, a aby se modlili za lid, aby i on rostl ve svatosti. Abychom toužili po této nesmrtelnosti.

To, co musím ještě zmínit **v souvislosti se svatým Martinem je jeho statečnost a odvaha.** Hájit pravdu a nebál se bojovat proti ariánům a dalším heretikům a proti jejich bludům. Víte mám zkušenost – kéž je mi odpuštěno, že někdy našim biskupům schází ta odvaha. Je třeba prosit i za ně a vyprošovat jim, aby se nebáli, abychom se ani my nebáli hájit pravdu – Krista. **Když jde o pravdu, jde o Pána Ježíše, o Krista.** I když tím budeme trpět, protože nás za to budou pronásledovat. **Budou vás pronásledovat, říká Pán Ježíš, tupit, vylhané o vás mluvit. Ale potom říká – jásejte a radujte se, protože máte odměnu v nebi.** Musíme počítat s tím, že když budeme hájit pravdu, Krista, budou nás i tupit a vylhané o nás mluvit. Kdo kráčí s Kristem, zažije, jak je to v závěru toho čtení, že **...ti kdo v něj doufali, poznají pravdu, kdo byli věrní setrvají u něho v lásce.** Právě tato věrnost v pravdě dá, že setrvají u něho v lásce a dostanou věčný život. Prosme tedy o tuto odvahu – na přímluvu svatého Martina. **Když hájíme Krista, jeho zájmy, tak tím pomáháme skutečnému růstu Církve a Božího království. AMEN.**

Sbírka: Po uhrazení nutné rezie poutě NJ jsme darovali **7 200 Kč akce pro ministry.** Poděkování patří také místnímu faráři P. Janu Klímovi a farníkům, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A především: „**Pán Bůh odplat' za každodenní modlitby svatého růžence na úmysly Nového Jeruzaléma.**“

Představení hlavního celebranta poutě NJ v Olešnici - P. ThLic. Pavla Havláta, OM, kaplan ve Vranově u Brna.

Kdy a kde jste se narodil? Narodil jsem se zde, na Moravě, v Brně 10. září 1968.

Rodiče, mládí, povolání? Na dětství a mládí mám ty nejkrásnější vzpomínky, jsme tři bráchrové - Josef, Petr a Pavel, já jsem nejmladší. Bůh nám dal ty nejlepší rodiče na světě, kteří spolu žili v obětavé lásce, žive víře a rodinném pokoji, a to vše nám také svým příkladem předali. Byli jsme rodina, která držela pohromadě, společně jsme chodili do kostela, modlili se, společně prožívali chvíle radostné i bolestné. Bydleli jsme v malém rodinném domku v Soběšicích u Brna. Asi byste to neuhodli, ale jsem vyučený číšník s maturitou. Tato práce se mi líbila, protože jsem byl už doma zvyklý na domácí práce, službu druhým, a rád jsem pomáhal kolem kuchyně, bavilo mě druhé s láskou a radostí obsluhovat, usmát se na ně a třeba si i popovídat.

Vaše cesta ke kněžství a řeholnímu životu? Na učilišti jsem prožil jakési svoje osobní obrácení k hlubšímu duchovnímu životu, začal jsem se víc modlit, chodit častěji na mši svatou, číst Písmo svaté, být víc u svatostánku, dělat pokání, snažil jsem se dělat kolem sebe dobro, jak jen to šlo. Dobrý Bůh si mě k sobě neodolatelně přitahoval, a já jsem pocítil a pochopil, že nechci svůj život jen nějak prožít, ale opravdu ho naplnit. Připadalo mi, že kněžství je ta nejlepší cesta k naplnění života ve službě Bohu a lidem. Zároveň mě však oslovoval řeholní klášterní způsob života v čistotě, chudobě a poslušnosti, v zachovávaní denního řádu, v odstupu od světa, jako znamení úplné vydanosti Božímu království. Ale protože za totality řehole nemohly normálně působit a přijímat dorost, přihlásil jsem se v roce 1986 do kněžského semináře

v Litoměřicích a byl jsem přijat. Studia jsem dokončil v r. 1992 v Olomouci a potom jsem vstoupil ve Vranově u Brna do řeholní komunity bratří Paulánů, kteří se po revoluci - po více jak 200 letech - vrátili z Itálie na místo, kde kdysi na Moravě působili. Po pěti letech řádové formace jsem složil věčné sliby a byl jsem r. 1998 u Matky Boží Vranovské vysvěcen na kněze.

Kdo Vám nejvíce pomohl na této cestě? První dík patří Panně Marii Vranovské, která si mě od malička na Vranově vychovávala a uchránila moje srdce pro Ježíše. Potom samozřejmě rodiče, kteří mi byli vždycky velkou oporou a pomocí. Také celé vranovské společenství, totiž pan farář Oldřich Mifek, místní sestry františkanky, každoročně se měnící kaplani a také různí kněží vypomáhající každoročně v září na vranovských poutích. Také můj starší bratr Petr, který se rozhodl pro kněžství tři roky přede mnou a byl mi tedy dobrým a lákavým příkladem. Až po mém osobním rozhodnutí pro kněžství, mi doma prozradili, že i můj tatínek chtěl být knězem, ale v padesátých letech mu to bylo komunisty z politických důvodů znemožněno. Jak je to úžasné, mohl být kdysi jeden kněz, ale jsou v rodině nyní dva kněží, tatínek se pak stal jáhnem a nejstarší bratr má věřící rodinku. Když Bohu věříme, On i z těžkých či zoufalých životních situací vytvoří něco nového a požehnaného.

V roce 2000 jste byl hlavním celebrantem na 1. pouti NJ. Jaký je Váš osobní názor a pohled na tyto poutě a podobné církevní akce?

Můj názor na tyto poutě a podobné akce je jednoznačně pozitivní. Za Nový Jeruzalém opravdu Pánu děkuji. Je to akce, která se vynalézavě Boží lásce podařila a lidé na tuto Boží nabídku velkoryse a vděčně odpověděli a odpovídají. Je krásné vidět, jaké množství poutníků všech životních stavů a různého věku na Nový Jeruzalém stále přijíždí, aby se setkali s Matkou Boží i se sebou navzájem, z různých farností a míst, aby prosili i děkovali, aby načerpali novou sílu a naději, aby se dobře vyzpovídali, vroucně se modlili a slyšeli Boží slovo, aby se pak povzbuzeni ve víře a obcerstvení vrátili domů. Věřím, že lidé vnímají, že na takových akcích Pán rozdává hojně své milosti a dary, a že nikdo neodejde s prázdnou. Poutník, který otevřel Bohu své srdce a nechal se naplnit jeho milostí, je pak nejlepším darem pro celou rodinu. A tak Novému Jeruzalému fandím a rád všem poutníkům i organizátorům žehnám. Vytrvejme, i když nás to něco stojí! Modlitba spojená s obětí je ohromná síla.

Otče Pavle, a co je nového u Vás na Vranově?

Nedávnou a velkou radostí bylo požehnání již dokončeného Duchovního centra svatého Františka z Pauly 7. 9. 2025. Dům byl po tolika letech budování konečně, a Bohu díky, zkolaudován a slavnostně požehnan naším otcem biskupem Pavlem, za přítomnosti generálního představeného paulánského řádu otce Gregoria a několika dalších bratří z Itálie. Byla to poutní neděle a všichni přítomní byli pozváni na tuto slavnost i s obcerstvením na farní zahradě. Vytvořilo se krásné živé společenství radující se z dobrého díla. Kolik to však bylo starostí, námahy, těžkostí a problémů, ví jen někteří. Inu, co nic nestojí, za nic nestojí, to asi všichni dobře známe. Tento den otevřených dveří chceme opakovat každý rok, aby se lidé více seznámili s tímto duchovním centrem, jeho nabídkami a aktivitami a našli ho třeba jako místo svého osobního načerpání a obnovy.

Další radostí bylo to, že na letošní poutě přišlo více lidí, než poslední roky, a také se více zpovídalo, to je dobré znamení, jakoby se něco probouzelo, jakoby lidé více hledali Boha a blízkost Panny Marie, naší nebeské Matky. Připadá mi, že se na Vranově stále opakuje zázrak z roku 1240, kdy zde Panna Maria uzdravila zbloudilého šlechtice Viléma ze slepoty a ukázala mu cestu ven ze zdejších hlubokých lesů. Což není dnešní doba podobná pralesu, kde člověk bloudí a bez světla z nebe, bez světla živé víry a Boží milosti, nemůže obstát?

Také je krásné, že každý měsíc obnovujeme s farností zasvěcení Panně Marii, navíc ta myšlenka vzešla ze samotných farníků, neudělat jen jedno slavnostní zasvěcení Jubilejního roku, ale měsíčně ho obnovovat, abychom na ně pamatovali a snažili se ho prožívat a naplňovat.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky? Sbírkou rád nechám Novému Jeruzalému na všechny potřebné výdaje, ať tato Bohu milá akce vzkvétá a přináší pro poutníky, farnosti, kraj i celý národ co nejlepší ovoce. Přeji nám všem, ať jsme věrní poutníci naděje, jak nám to připomíná letošní Svatý rok.

Jubileum 2025 – zpráva o jedné z mnoha mimořádných milostí. Věřící (katolický křesťan) může v tomto milostiplném roce – při splnění všech nutných podmínek, kterými jsou: **úmysl** získat odpuštění časných trestů, **nemít zalíbení** ani ve všedním hříchu, stav v **milosti posvěcující, svátost smíření** v blízké době, **svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce, předepsaný skutek – získat dva plnomocné odpustky za jeden den!** Je to možné, když v tom dni věřící přijme **dvakrát** Pána Ježíše (podmínkou pro druhé svaté přijímání je účast na celé mši svaté). Tento druhý odpustek může **získat jen pro duše v očistci** podobně jako od 1. – 8. listopadu. (Toto je obsaženo v „Pravidlech pro udělování odpustků během řádného Jubilejního roku 2025 ze dne 13.5. 2024)

Pozvánky:

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

Netín u Velkého Meziříčí: Poutní kostel Panny Marie Usmívající.

První sobota v prosinci – 6.12. – sv. zpověď – od 15 hodin sv. růženec od 15:25, v 16 hodin začátek mše svaté, slouží P. Blažej Hejtmánek, který zde působil před 10 lety.

První sobota v lednu – 3.1.2026 v sv. zpověď – od 15 hodin; sv. růženec od 15:25; v 16 hodin začátek mše svaté, Slouží kněží z Velkého Meziříčí.

Pěší poutníci vycházejí ve 12:30 z kostela sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí na náměstí. Můžete se přidat v Lavičkách zhruba v 13:45 nebo v Závisti zhruba ve 14:30 hod.

V dalších měsících se zde budou střídát farnosti z tohoto děkanství, každá se svým knězem. V únoru to bude Radostín a Pavlov. Duchovním tématem poutí v Netíně v roce **2026 budou dary Ducha Svatého.**

Plán poutí NJ na rok 2026:

12. únor – Bedřichov	17. březen – Křižanov	
14. duben – Měřín	12. květen – Bohdalov	16. červen - Kunštát
14. červenec – Sádek	11. srpen -	15. září – Pavlov
13. říjen - Křoví	12. listopad	15. prosinec – Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti – kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 313. pout' Nový Jeruzalém do Velkého Meziříčí v úterý 13. ledna 2026 v 17 hodin. Hlavní celebrant P. Jaroslav Laštovička, farář v Hlubokých Mašůvkách.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 12. 2025. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz;